

را سازمان‌دهی می‌کند و خطرهای لازم برای این سازمان‌دهی را هم می‌پذیرد.

دوم؛ نوآوری: کارآفرین‌ها خلاق هستند. البته این خلاقیت چیزی نیست که در ذات یک نفر باشد و در دیگری نباشد. این خصوصیت پرورش‌دانی است. شما می‌توانید با تمرین‌ها و آموزش‌هایی خاص خلاقیت ذهنی‌تان را بالا ببرید. همین خلاقیت است که به کارآفرین‌ها کمک می‌کند نوآوری داشته باشند و محصولاتی بسازند و خدماتی ارائه و آن‌ها را ارتقا بدهند و شرایط را بهتر کنند؛ مثل ابداع رایانه، نوآوری در بسته‌بندی، و نوآوری در افزایش مدت‌نگهداری انرژی (شارژ) باتری‌های لیتیومی.

حالا می‌دانید این کارآفرین شدن چه فایده‌هایی دارد؟ مهم‌ترین فایده کارآفرینی که می‌تواند نوعی عبادت هم باشد، این است که شما برای افراد دیگری هم زمینه کار ایجاد کردید؟ فکر می‌کنید منظورم فقط همین است که دست یکی را بند کرده‌اید و به او حقوق و دستمزد می‌دهید؟ خیر. گفتیم که کارکردن

دوست دارد به انتهای کمال در هر چیزی برسد؟ این خصلت در همه انسان‌ها هست و به اصطلاح فطری است. این روحیه کمال‌گرایی باعث می‌شود انسان بعضی شرایط نامطلوب را بر هم بزند و از سایه امنی که در حفظ شرایط موجود دارد، بیرون برود تا به موقعیت بهتری برسد. این کار حتماً یک خطرپذیری است و خطر هم دارد. اما روحیه کمال‌جویی انسان خطرات را می‌پذیرد و شرایط را تغییر می‌دهد تا به آفرینش یک کار برسد و کارآفرین شود.

در درس مدیریت تولید خوانده‌اید، یکی از منابع تولید نیروی انسانی است. فرض کنید شما یک کارآفرین شده‌اید و کسب‌وکاری را پایه گذاشته‌اید. در ابتدا چند نفر را استخدام می‌کنید تا کارهای مجموعه را انجام دهند. برای آن‌ها نیز حقوقی در نظر می‌گیرید. شما در واقع خطر استخدام نیروی انسانی و پرداخت حقوق به آن‌ها را می‌پذیرید، به این امید که با فروش کالا یا محصولات، همه این هزینه‌ها را جبران کنید. پس شخص کارآفرین منابع تولید

در شماره قبل (اسفند ۱۴۰۱) درباره اهمیت کار و تلاش صحبت کردیم. در ضمن آن، چهار عامل و مؤلفه مهم در ارتباط با انجام کار را گفتیم. در این شماره قصد داریم درباره یکی از انواع کار صحبت کنیم که این روزها شاید نام آن زیاد به گوش‌تان خورده باشد؛ کارآفرینی. کارآفرینی در واقع نشان‌دادن توانایی آفرینش است که از صفات خداوند است. در طول قدرت خدا، انسان که جانشین خدا بر زمین است، می‌تواند این توانایی را از خودش نشان دهد. اما این آفرینش از جنس آفرینش کار و فرصت شغلی است. کارآفرین با تغییر در وضعیت موجود و ایجاد فرصت‌های جدید کاری، امکان رشد را، هم برای خود و هم برای دیگران، فراهم می‌کند. کارآفرینی دو نکته اساسی دارد:

اول؛ خطرپذیری: می‌دانید که انسان بسیار

مطلب اقتصاد اسلامی در شماره قبل

کارآفرین بشویم که چه بشود؟

فرصت نشان دادن استعدادهای خدادادی را برای آدم فراهم می‌کند و باعث رشد و کمال آن‌ها می‌شود. شما این فرصت را برای بقیه فراهم کردید که کار و رشد کنند. این کار بسیار ارزشمند است.

از طرف دیگر، کارآفرین عامل برتری یک اقتصاد بر اقتصاد دیگر است. یعنی کسب و کارهای نوآورانه در رشد اقتصاد کشورها بسیار مؤثرند. حتما شما هم در این چند شماره به این

نتیجه رسیده بودید که در کار اقتصادی نباید فقط به خودمان و سود و منفعت خودمان نگاه کنیم، بلکه جامعه و بقیه هم باید برای ما مهم باشند. کسب و کار نوآورانه یا همان کارآفرینی در بلندمدت باعث رشد اقتصادی کشور هم می‌شوند و منفعت آن، هم به خود شخص و هم به همه افراد جامعه می‌رسد.

کشوری که با مشکلات بیرونی زیادی مواجه است و تحریم دارد، به نظر شما چگونه باید مشکلات را برطرف کند؟ یعنی وقتی شما به ظرفیت‌های بیرون کشور دسترسی ندارید، از چه عاملی باید کمک بگیرید تا مشکلات را حل و فصل کنید؟ جواب این است که ظرفیت‌های داخلی را راه بیندازیم. نیروی انسانی خوب و متخصص، فرصت‌های طبیعی و خدادادی موجود در کشور، وجود تنوع آب و هوایی و

اقلیمی و منابع ارزشمند زیرزمینی، ظرفیت‌هایی هستند که اگر فعال بشوند، می‌توان مشکلات را حل کرد.

می‌دانید نکته‌اش کجاست؟! کارآفرین کسی است که می‌تواند این ظرفیت‌ها را راه بیندازد. یعنی می‌تواند با خلاقیت، پشتکار و خطرپذیری‌اش از این فرصت‌ها بهترین استفاده را برد تا شرایط را بهتر کند، نیروی انسانی را به کار بگیرد، منابع را درست استفاده کند و از نعمت‌های خدادادی بهره ببرد.

پس کارآفرینی علاوه بر سودآوری برای خود شخص، و امکان مسئولیت‌داشتن و رئیس خود بودن، و احساس رضایتمندی از نوآوری و ابداع محصول، می‌تواند برای جامعه و رشد اقتصاد نیز بسیار پرارزش باشد.

